

**Жалба, подадена на 27 март 2019 г. — Dickmanns/EUIPO**

(Дело T-181/19)

(2019/C 206/50)

*Език на производството: немски***Страни**

**Жалбоподател:** Sigrid Dickmanns (Гран Алакант, Испания) (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

**Ответник:** Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

**Искания**

Жалбоподателката моли Общия съд:

— да отмени решенията на EUIPO, съобщени с писмо от 4 юни 2018 г., с които се отхвърлят следните искания на жалбоподателката, представени с нейно писмо от 25 януари 2018 г.:

- i. да се премахне клаузата за прекратяване в член 5 от договора на жалбоподателката и този договор да се преобразува в договор за неопределено време съгласно член 2, буква е) от Условиата за работа на другите служители на Европейските общности (наричани по-нататък „УРДС“), както и, доколкото е необходимо, да се оттегли решението от 14 декември 2017 г., и
- ii. да се удължи повторно срокът на договора и съгласно член 2, буква е) от УРДС след 30 юни 2018 г. (съответно предвид отложението заради заболяването на жалбоподателката краен срок — след 30 септември 2018 г.) или най-малкото жалбоподателката да бъде включена в производството за повторно удължаване на срока на договорите на срочно наетите служители по член 2, буква е) от УРДС с изтичащ срок на договорите през 2018 г. в съответствие с Насоките от 28 януари 2016 г. за удължаване на срока на договорите на срочно наетите служители (наричани по-нататък „Насоките“),

— да осъди EUIPO да заплати на жалбоподателката обезщетение в подходящ размер, определен по преценка на Общия съд, за неимуществените вреди, които тя е претърпяла вследствие от посоченото по-горе решение на EUIPO, и

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

**Основания и основни доводи**

Жалбоподателката изтъква следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Явна грешка в преценката, неупражняване от страна на ответника на дискреционното му правомощие, нарушение на принципите за недопускане на дискриминация и за равно третиране, както и на забраната за произвол.

2. Противоправност на клаузата за прекратяване поради противоречието ѝ с Насоките, с принципа на добра администрация, с принципите за недопускане на дискриминация и за равно третиране, както и с принципа, че за прекратяването на договора на срочно нает служител е необходимо да има основателна причина („iusta causa“), а също и поради противоречието ѝ с член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз, с Директива 1999/70/ЕО <sup>(1)</sup>, с Рамковото споразумение (по-конкретно клауза 1, буква б) и клауза 5, параграф 1) и с член 4 от Конвенция № 158 на МОТ за прекратяването на трудовите правоотношения по инициатива на работодателя.
3. Нарушение на Насоките, което представлява също така съществено процесуално нарушение, както и нарушение на принципите за недопускане на дискриминация и за равно третиране, на принципа на добра администрация и принципа на добро финансово управление, нарушение на правото на изслушване преди приемането на акт с неблагоприятни последици (член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз) и неизпълнение от страна на ответника на задължението му за полагане на дължимата грижа и на задължението му да вземе предвид законните интереси на жалбоподателката, а също и явна грешка в преценката при претеглянето на интересите на жалбоподателката с интересите на службата и нарушение на забраната за произвол.
4. Тъй като е сключен в противоречие с член 8, параграф 1, второ и трето изречение от УРДС и в противоречие със забраната на последователните срочни трудови договори, договорът на жалбоподателката трябва да се смята за сключен за неопределено време, без клауза за прекратяване.
5. Незаконосъобразно запазване на клаузата за прекратяване като част от протокола за реинтеграция, както и нарушение на оправданите правни очаквания и на законните интереси на жалбоподателката и неизпълнение на задължението за полагане на дължимата грижа в резултат на прилагането на спорната клауза.
6. Нарушение на оправданите правни очаквания на жалбоподателката, неизпълнение от страна на ответника на задължението му за полагане на дължимата грижа спрямо жалбоподателката, както и незачитане на законните интереси на жалбоподателката при отказа да се удължи служебният ѝ договор, а също и явна грешка в преценката при определянето на интереса на службата.

---

<sup>(1)</sup> Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с публично участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

---

**Жалба, подадена на 4 април 2019 г. — Ceramica Flaminia/EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)**

(Цело T-192/19)

(2019/C 206/51)

*Език на жалбата: италиански*

## Страни

**Жалбоподател:** Ceramica Flaminia SpA (Чивита Кастелана, Италия) (представители: A. Improda и R. Arista, avvocati)

**Ответник:** Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)